

Sygn. akt II K 228/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Zawierciu II Wydział Karny

w składzie :

Przewodnicząca - SSR Agata Mikoda

Protokolant – st.sekr.sądowy Małgorzata Bratek

przy udziale Prokuratora – Wojciecha Szczygiel z Prok. Rej. w Zawierciu

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego w dniu 26.05., 10.06.2015 r.

przeciwko **M. G. (1)**

synowi S. i M.

urodzonemu w dniu (...) w D.

oskarżonemu o to , że :

I. W dniu 27.02.2015 r. w Z. jadąc ulicą (...) kierował samochodem osobowym marki S. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czyn zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 17.09. 2008 r. sygn. IX K 849/08 za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności którą odbywał w okresie od 28.07.2012 r. do 24.06.2013 r. warunkowo przedterminowo zwolniony,

to jest o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. W dniu 27.02.2015 r. w Z. jako kierowca samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) udzielił korzyści majątkowej funkcjonariuszom Policji w postaci pieniędzy w kwocie 1500 zł w zamian za odstąpienie od wykonania czynności służbowych,

to jest o czyn z art. 229 § 1 i 3 kk

III. W dniu 27.02.2015 r. w Z. w budynku KPP Z. podczas zatrzymania podając się za P. W. podrobił jego podpis na dokumentach w postaci protokołu zatrzymania osoby, protokołu użycia urządzenia alkometr oraz kwitu depozytowego nr 173/15,

to jest o czyn z art. 270 § 1 kk

1) uznaje oskarżonego M. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku w pkt I tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to z mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2) na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat,

- 3) uznaje oskarżonego M. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku w pkt II tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 229 § 1 i 3 kk i za to z mocy art. 229 § 3 kk skazuje oskarżonego na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
- 4) uznaje oskarżonego M. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku w pkt III tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 kk i za to z mocy art. 270 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
- 5) na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych wyżej w punktach 1,3 i 4 kar orzeka wobec oskarżonego jedną karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ,
- 6) na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 27.02.2015 r. do 10.06.2015 r. uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się 1 (jednemu) dniowi kary pozbawienia wolności,
- 7) na mocy art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych numer(...) na k. 64 akt,
- 8) na podstawie art. 29 ust.1 Ustawy Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. C. B. kwotę (...),18 (jeden tysiąc siedemdziesiąt siedem 18/100) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu za postępowanie przygotowawcze i sądowe,
- 9) na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Funkcjonariusze policji w dniu 27.02.2015r. o godzinie 23.05 podczas patrolu miasta Z. osiedle (...) na ulicy (...) zauważyli samochód marki S. (...) o nr rej. (...), którego sposób jazdy wskazywał na to, że jego kierujący może być pod działaniem alkoholu. W związku z powyższym zatrzymali w/w pojazd. Po zatrzymaniu oskarżony M. G. (1) siedzący na fotelu kierowcy wysiadł szybko z auta i zaczął uciekać. Na fotelu pasażera pozostała kobieta A. Z. (1). Funkcjonariusz policji M. M. (1) podjął pościg za oskarżonym i dogonił go po około 300 metrach, zatrzymując oskarżonego. Wówczas oskarżony zaoferował mu pieniądze za odstąpienie od czynności i puszczenie go. Oświadczył, że wygrał pieniądze na maszynach do gry. W tym momencie podjechał radiowozem drugi funkcjonariusz T. G. (1) i radiowozem przewieźli oskarżonego w to miejsce gdzie był zaparkowany samochód S. (...) z pasażerką A. Z. (1). Od oskarżonego wyczuwalna była silna woń alkoholu. Kiedy siedzieli w radiowozie oskarżony ponownie zaoferował funkcjonariuszom pieniądze za puszczenie go i wręczył M. M. (1) plik banknotów. W pliku było 15 banknotów po 100 złotych każdy. Oskarżony nie miał przy sobie żadnych dokumentów. Został przewieziony do KPP w Z., gdzie został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami I-1,00 mg/l, II-1,02 mg/l i III- 1,01 mg/l. W trakcie wykonywania czynności oskarżony podał, że nazywa się P. W. i podpisał się tym imieniem i nazwiskiem na protokole zatrzymania osoby, na protokole użycia urządzenia alkometru i kwicie depozytowym (dowód: notatka urzędowa k: 1, protokół zatrzymania k: 2-2a, protokół z przebiegu badania na Alkometrze k: 3, zeznania A. Z. k: 8-9, M. M. k: 10-11,195, T. G. k: 12-13, wyjaśnienia M. G. k: 23-24,93).

Oskarżony M. G. (1) (k: 23-24,45-46,50,92-93,194) tak na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów – jazdy samochodem w stanie nietrzeźwym, oferowanie korzyści majątkowej funkcjonariuszom w zamian za odstąpienie od czynności i podpisanie się na protokole zatrzymania, protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości i kwicie depozytowym nie swoimi danymi. Wyjaśnił, że samochód kupił od M. M. (3). Przyznał, że tego dnia wypił z pasażerką pojazdu szampana, kiedy zobaczył funkcjonariuszy wystraszył się, że prowadził pojazd pod wpływem alkoholu i zaczął uciekać, ale policjant dogonił go. Ponieważ w przeszłości był już karany za jazdę samochodem pod wpływem alkoholu postanowił zaproponować policjantom łapówkę w kwocie 1800 złotych, ale finalnie dał funkcjonariuszom łapówkę w kwocie 1500 złotych, bo tyle miał przy

sobie. Policjanci nie puścili go i powiedzieli, że popełnił kolejne przestępstwo, wystraszył się tego i podał nieprawdziwe dane co do swojej tożsamości, podał się za brata przyrodniego P. W. i podpisał się za niego.

Analizując całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego przyznającego się do winy i na podstawie jego wyjaśnień jak i zeznań funkcjonariuszy policji poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.

Funkcjonariusz policji M. M. (1) (k: 10-11,195) zaraz w dniu zdarzenia na okoliczność ich przebiegu sporządził notatkę urzędową (k: 1) i jego zeznania legły u podstaw ustaleń faktycznych w sprawie, podobnie jak zeznania drugiego funkcjonariusza T. G. (1), przy czym Sąd za zgodą stron na rozprawie w dniu 10.06.2015r. (k: 195) odczytał jego zeznania (k: 12-13), uznając iż bezpośrednie przesłuchanie świadka nie jest niezbędne, bowiem zeznaje na okoliczności nie kwestionowane przez oskarżonego. W taki sam sposób i na tej samej podstawie odczytano zeznania świadków A. Z. (1) k: 8-9, M. G. (3) k: 28-29 i M. M. (3) k: 33.

W toku postępowania z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do stanu psychicznego oskarżonego dopuszczano dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Z opinii wydanej na etapie postępowania przygotowawczego wynika, że u oskarżonego nie stwierdzono objawów choroby psychicznej oraz upośledzenia umysłowego. Stwierdzono osobowość nieprawidłową dyssocjalną. Oskarżony w okresie zarzucanego mu czynu nie znajdował się w żadnym takim stanie zaburzeń psychicznych, który w myśl art. 31 § 1 k.k. i art. 31 § 2 k.k. zniósłby lub ograniczał w stopniu znacznym jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego w czasie postępowania nie budzi wątpliwości. Oskarżony jest zdolny do udziału w postępowaniu sądowym, również bez udziału obrońcy (dowód: opinia sądowno-psychiatryczna z dnia 12.03.2015r. k: 81-84).

Opinię Sąd uznał jako pełną i jasną oraz nie zawierającą sprzeczności.

W tym stanie rzeczy analizując całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż okoliczności czynów zostały wyjaśnione i nie budzą żadnych wątpliwości, a wina oskarżonego została udowodniona natomiast nie zachodzą żadne okoliczności, które by tę winę wyłączały, a tym samym nie zachodzą przesłanki wyłączające odpowiedzialność karną.

Oskarżony M. G. (1) w dniu 27.02.2015 r. w Z. jadąc ulicą (...) kierował samochodem osobowym marki S. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czyn zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 17.09. 2008 r. sygn. IX K 849/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności którą odbywał w okresie od 28.07.2012 r. do 24.06.2013 r. warunkowo przedterminowo zwolniony. Swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Nadto w dniu 27.02.2015 r. w Z. jako kierowca samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) udzielił korzyści majątkowej funkcjonariuszom Policji w postaci pieniędzy w kwocie 1500 zł w zamian za odstąpienie od wykonania czynności służbowych. Swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia czynu z art. 229 § 1 i 3 k.k.

A także w dniu 27.02.2015 r. w Z. w budynku KPP Z. podczas zatrzymania podając się za P. W. podrobił jego podpis na dokumentach w postaci protokołu zatrzymania osoby, protokołu użycia urządzenia alkometr oraz kwitu depozytowego nr (...). Swoim zachowaniem wyczerpał znamiona ustawowe przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd uznał wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów, wagę czynów, nagminność przestępstw związanych z prowadzeniem samochodów w stanie nietrzeźwości, popełnienie tego czynu ponownie, uprzednią karalność oskarżonego.

Uwzględniając te okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na mocy art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy zaś art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

Przepis art. 42 § 2 k.k. nakłada obowiązek orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten ostatni obowiązek dotyczący „zakazu prowadzenia pojazdów określonego rodzaju” nie może oznaczać dowolności w orzekaniu. Z samej istoty takiego zakazu wynika w sposób jednoznaczny, że chodzi o pojazd tego rodzaju, którym sprawca dopuścił się przestępstwa. R. legis takiego zakazu polega przecież na tym, aby sprawca został, w określonym czasie, wyeliminowany z ruchu drogowego. Stanowi to, po pierwsze, element represji adekwatny do szczególnych okoliczności popełnionego przestępstwa drogowego, a po wtóre eliminacja takich kierowców z ruchu drogowego w sposób niewątpliwy wpływa pozytywnie na poprawę bezpieczeństwa w tymże ruchu. Czas zakazu zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, który z kolei ocenić należy na podstawie okoliczności czynu, przyczyn które do niego doprowadziły, sposobu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa. Biorąc pod uwagę stopień nietrzeźwości oskarżonego, okoliczności i miejsce popełnienia czynu oraz potencjalne szkody jakie mogły powstać oaz fakt, że zdarzyło się to oskarżonemu nie po raz pierwszy Sąd orzekł o czteroletnim zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Za czyn z art. 229 § 1 i 3 k.k., na mocy art. 229 § 3 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 270 § 1 k.k., na mocy tego przepisu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności Sąd wymierzył jedną karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary, na mocy przepisu wskazanego w sentencji wyroku, zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Sąd uznał, iż tak określona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego i bynajmniej nie nazbyt surowa i spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Bowiem z jednej strony kara w odczuciu społecznym musi odpowiadać poczuciu sprawiedliwości i skuteczności, a z drugiej strony i to jest jej cel priorytetowy skłonić winna oskarżonego do powstrzymywania się w dalszym życiu od popełniania przestępstw.

Sąd nie zdecydował się na warunkowe zawieszenie tej kary oskarżonemu albowiem w ocenie Sądu brak przesłanek warunkujących skorzystanie z tej instytucji. Brak istnienia pozytywnej prognozy co do zachowania się oskarżonego biorąc pod uwagę jego postawę, właściwości, warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia, a nadto zachowanie po popełnieniu przestępstwa – próba ucieczki z miejsca zatrzymania pojazdu, następnie oferowanie korzyści majątkowej, a następnie podanie się za innego człowieka. Oskarżony był już w przeszłości karany i nic to go nie nauczyło, wcale nie ustabilizował swojego życia.

Jednocześnie orzeczono o dowodach rzeczowych, zasądzono koszty na rzecz obrońcy z urzędu stosownie do ilości rozpraw i nakładu pracy obrońcy oraz zwolniono oskarżonego od obciążania go kosztami postępowania w sprawie, skoro oskarżony odbywa już karę, nie ma żadnego majątku, a w niniejszej sprawie orzeczono karę bezwzględną.